

beásott hamvasztásos sír. A temetkezések a 3. században tovább folytatódtak. Néhány erősen bolygatott, nagyon magasan fekvő tégl- és kőládasír már a Kr. u. 4. századra datálható. Valószínűleg szintén ehhez a korszakhoz tartozik több melléklet nélküli koporsós temetkezés is. A gázgyári temető 2005 és 2007 között végzett kutatása során több mint 1270 római temetkezést tártunk fel.

LASSÁNYI GÁBOR

74. Budapest, V. Dorottya utca 2.

Kö

2007. január 23. és február 1. között földmunka-megfigyelést végeztünk az ingatlanon. A szakfelügyeletre azért volt szükség, mert a 2006. május 22. és június 2. között végzett próbafeltárás során a területen 18. századi falmaradványok és egy középkori falcsontok kerültek elő a pinceszint alatt. A próbafeltárás és a szakfelügyelet között eltelt időszakban az épület belső udvarába utólag beépített, alapincézett épületrészt elbontották, a pince teljes padlózatát felszedték. A felület tisztítása után kibontakoztak a korábban itt állt 18. századi épület alapfalainak az udvar területére eső részletei. Az alapfalakat már a korábbi építkezésekkel megbolygatták, a legtöbb helyen csak az utolsó 2–3 kősor maradt meg.

A terület ÉK-i sarkában középkori gödröket találtunk, amelyekből a 15. századra keltezhető leletanyag került elő. A már megfigyelt középkori falrészlet egy pince D-i zárófala volt, azonban ezt csak egy rövid szakaszon tudtuk követni. Az újkori alapozások és egyéb bolygatások miatt a pince pontos kiterjedését nem lehetett megállapítani, azonban padlószintjét egy helyen sikerült azonosítani. Az udvar többi részén a modern pincepadló felbontása után már a sárga agyagos altalaj jelentkezett.

KOVÁCS ESZTER

75. Budapest, V. Pesti Barnabás utca 1.

Ró, Tő

2007. június 12. és október 17. között – a 2006-os szondázó kutatás folytatásaként – megelőző feltárást végeztünk a Piarista Gimnázium udvarán. Feltártuk az 1914–1917 között kiásott majd visszatakarított török kori fürdőépület K-i zárófalát, négy helyiség maradványát. Tanulmányoztuk a fürdőrendszer vízszintes és függőleges csőrendszerét, és beazonosítottuk a fűtőház helyét. A fürdőtől K-re nagyméretű árok került elő. Az árok D-ről É felé 12 m hosszan futott, majd ÉNy-i irányba enyhén ívesen meghajolt és 6,6 m hosszan húzódott tovább. Keleti oldala meredeken lejtett, a Ny-i fele pedig enyhén emelkedett felfelé. Az árkot középen újkori téglaboltozatos csatorna vágta ketté, ezért nem ismerjük teljes mélységét. Aljából a sötétszürkés barna, iszapos agyagos betöltésből hullámvonalas edénytöredékek és tegulamaradványok kerültek elő. A betöltés tetején fekete, faszenes földbe ágyazva 6–7 cm vastag, köves, kőporos, kőzúzalékos

útréteg mutatkozott, amelynek bontásából kevés római kerámiatöredék került elő. Feltételezzük, hogy a Contra Aquincum római tábor övező árkot tártuk fel. Az árok É-i felén, közvetlenül a K-i partján 2 földbe mélyített, többször megújított kemencés ház került elő (360×360 cm, 280×360 cm). A házaktól K-re sűrű cölöplyuksor zárta le területünket. Az agyagos felszínen útalapozás vagy sövénykerítés maradványa lehetett.

ZÁDOR JUDIT

76. Budapest, V. Reáltanoda utca 8–10. és Kossuth Lajos utca 7–9.

Á

2007-ben folytattuk a telkeken, az egykori Úttörő Áruház helyén a régészeti kutatást. A 13. századi falu, feltételezésünk szerint Szent Erzsébet falva, É-i végén fával bélelt tárológödrei, kemencéi kerültek elő. Belőlük tipikus 13. századi házikerámia töredéket, fazekakat, és nagy mennyiségű állatcsontot bontottunk ki. Az egyik gödörből nyolc emberi koponya s további csontvázmaradvány került a felszínre. Feltehetően a telep alatt húzódó 11–12. századi temető megbolygatott sírjait tártuk fel. A temető korábbi részleteit a területünktől D-re a Károlyi Kertből és a Károlyi Palota udvaráról (V. Károlyi Mihály u. 6.) ismerjük.

ZÁDOR JUDIT

77. Budapest, V. Szende Pál utca 3.–Dorottya utca 4. Á, Kk, Tő

2007. szeptember 10–28. között régészeti próbafeltárást végeztünk a jelzett területen, melynek célja a terület régészeti fedettségének és rétegviszonyainak tisztázása volt. Korábbi feltárások (Dorottya utca 6., Dorottya utca 2.) megfigyelései alapján már ismert volt, hogy a pincék aljzata alatt a mélyebb középkori objektumok még fellelhetőek, valamint a Dorottya utca és az Apáczai Csere János utca között a természetes talajszint meredekebben lejtteni kezd Ny felé, a Duna irányába.

A teljesen alapincézett épület egy helyiségében két kutatóárkot nyitottunk, melyek közül a keletebbre lévőnek egy részében már közvetlenül a burkolat alatt megjelent az altalaj, amely egy erős letörés után Ny felé lejtteni kezdett. Ez a lejtés a másik kutatóárkokban folytatódott, ahol már mintegy 1,5 m-es újkori feltöltést is találtunk. Az újkori feltöltésből embercsontok is kerültek elő szórványosan, így valószínűsíthető, hogy a Dorottya u. 6. sz. ház udvarán feltárt temető még ide is elért, a sírokat pedig az újkori építkezésekkel és tereprendezéssel bolygatták meg.

A 18. századi épületmaradványokon, jelenségeken (É–D-i irányú kő-téglafal, pillér, gerendaszerkezetű építmény nyoma) kívül török kori hulladékgyödröt és kemencét, valamint Árpád-kori árkot és gödröt tártunk fel.

KOVÁCS ESZTER